

ประวัติความเป็นมาของประเพณีแห่ดอกไม้

“ประเพณีแห่ดอกไม้” เป็นวิถีปฏิบัติที่สืบทอดกันมาแต่ครั้งอดีตของชาวอีสานในช่วงบุญเดือน 5 (วันสงกรานต์) โดยช่วงเย็นพระจะให้สัญญาณโดยการตีเกราะ (ขอลอ) หรือโหม่งเป็นสัญญาณให้ชาวบ้านเตรียมเก็บดอกไม้และรวมตัวกันบริเวณวัด เพื่ออัญเชิญพระพุทธรูปหรือพระไม้ลงทรงเพื่อความเป็นสิริมงคล ซึ่งชาวอีสานจะเรียกวันนี้ว่า “วันพระลง” จากนั้นจะแห่ดอกไม้เป็นขบวนไปรอบหมู่บ้าน เมื่อผ่านหน้าบ้านหลังใด คนในบ้านก็จะนำน้ำใส่ขันหรือถังน้ำให้พระจุ่มดอกไม้พรมศรีชะเพื่อความเป็นสิริมงคล อาจกล่าวได้ว่าเป็นการแผ่กุศลโลบายในการชำระล้างสิ่งสกปรกของช่อดอกไม้ก่อนนำไปบูชาพระ ซึ่งกิจกรรมภายในชุมชนจะดำเนินไปไม่ได้หากขาดความสามัคคีของผู้คนภายในชุมชน วัตถุประสงค์ของประเพณีแห่ดอกไม้ แห่ต้นดอกไม้หรือประเพณีแห่น้ำ ซึ่งมีการเรียกแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ คือ เพื่อนำดอกไม้ไปถวายเป็นพุทธบูชา ขอขมาในการล่วงเกินทั้งกาย วาจา ใจ ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญของชาวพุทธ อีกทั้งเป็นกิจกรรมคลายความร้อนด้วยการเล่นสาดน้ำของผู้คน ประเพณีแห่ดอกไม้เป็นประเพณีที่แสดงออกถึงความสามัคคี ความร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชนและ อีกทั้งเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมอันเป็นอัตลักษณ์พื้นฐานของสังคมชาวอีสาน

